

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alletoezending van brieven,annoncen,geld,enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.

"	8 fr. buiten	"
Een blad afzonderlyk.		20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel.		15 "
De reclamen		25 "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, de COURRIER DU LIMBURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven geniet voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 18 APRIL.

Kiezing van eenen Senateur te Tongeren, den 21 april 1863.

Wy verzoeken alle kiezers op hunne stembriefjes den naem te plaetsen van

M. DEN BARON DE SCHIERVEL,

oud lid van het nationaal Congres.

oud Gouverneur van Limburg, oud voorzitter van het Senaat,
groottint van het Leopolds-orde.

Het kandidaatschap van M. den baron de Schiervel die zich op den rang zet om de openstaende plaets van senateur te bekleeden, heeft onze tegenstrevers in de uiterste woede geworpen. Sedert acht dagen spuwen de tolken der liberale associatie hunne gal uit tegen den deftigen burger welken ons arrondissement trotsch is naer het Senaat te zenden.

Doch het geheel lawyt dat zy tegen M. de Schiervel maken, bewyst juist het tegenovergestelde van hetgeen zy willen doen gelooven. De kiezers vragen zich hoe het komt dat de tongersche liberalen die zoo hard schreeuwen tegen M. de Schiervel, niet durven het strydperk inkomen om hem eenen kandidaat tegen te stellen. Want zoo inderdaed M. de Schiervel een zoo slecht kandidaat is als onze liberale kopstukken het beweerden, hoe komt het dan dat zy zich onmagtig moeten erkennen om hem te bestryden?

Kiezers, wy zullen u in een woord het raetsel doen verstaen. Onze zoogezegde liberalen hadden wel gewenscht den stryd aen te gaen. Zy hebben zich vergaderd, zy hebben raed gehouden, zelfs hebben de dagbladen aengekondigd dat M. de Chestret de liberale kandidaat zou zyn.

Doch zoo haest de kandidatuur van M. de Schiervel bekend was, zyn de liberale plans met den liberalen kandidaat onder water gegaen. Zy hebben begrepen dat het hun onmogelyk zou zyn tegen dezen deftigen burger met eenige kans van gelukken op te treden.

Ziedaer het geheim van al de woede die thans de liberale gazetten aenhitst.

Ofschoon het zeker zy dat de kiezing van M. den baron de Schiervel niet kan bestreden worden, is het hoogst noodzakelyk dat alle kiezers zich toekomenden dingsdag naer de stembus begeven. De kiezing van den 21 april moet eene welsprekende protestatie zyn van ons geheel arrondissement tegen die laffe lasteraers die hunne onmogendheid zoeken te verbergen achter de schaemteloze aenrandingen waer van wy getuigen zyn.

Het is te zien dat de hand Gods zich begint te doen gevoelen en het vonnis door de Kerk uitgesproken tegen alle dezen die haer bestryden durven, haer uitwerksel begint te hebben. Cavour, Verhaegen, de koning van Portugael, en zoo veel anderen, zyn reeds van het toneel dezer wereld verdwenen; nu wordt de minister Farini zot; hy droomt gedurig van eenen oorlog dien hy tegen de Russen voert; en zoo gaet het er met de inpalmers of annexeerders der kerkelyke bezittingen en met hunne handlangers!

Als een andere Pius den banvloek uitsprak tegen den annexeerder Napoleon, dreef deze met hem den spot en riep uit: wat zal een zulkdanig vonnis den hardnekkigen ouderling baten? En weinige dagen later wierd het schoonste leger van Europa eenemaal verslagen, vervrozen als het wierd in de steppen van het russische keizerryk; en nog wat later, zat de groote man op een eiland, duizend uren van de beschaeftde wereld afgewyderd, en daer eindigde hy in ballingschap en verlatenis een leven vol van ellenden en pynelykheid...

Voor ons, die aen het werk der Voorzienigheid gelooven, komt zulks niet verwonderlyk voor; het is de geschiedenis der Kerk van af de eerste tyden. Lactantius werk over de «Kerkvervolgers» is en blyft eene vermaning die de Voorzienigheid aen alle kristene mogendheden en volkeren geeft.

Ook onze staetsmannen hebben de roovery der Kerkelyke Staten goedgekeurd; echter durven wy hopen dat een akt, door de meerderheid der natie zoo plegtiglyk afgekeurd, zoo luidop tegengesproken door de milde bydragen ten voordeele van den H. Stoel en de giften van

aen myne deur groeiden; wat zou dit voor my zonder myne liefste zyn?

— Elk ding heeft zyn regt; het water springt uit de fontein; het stroomt van den berg in het dal; het vuur verheft zich en stygt ten hemel:

— De duif vraegt een klein welgesloten nest; het lyk een graf; de ziel het Paradys en ik, lieve vriendin, vraeg uw hart.

Wy waren door dit kleine gezang bewogen. Anna Maria was het zonder twyfel ook, daer zy wegloupende Gildas door een vuistslag onverwierp — hetwelk de grootste gunst by verliede Betagners is.

De jongeling was zoo gelukkig, dat hy beloofde haer met zyn besce paerd te komen halen om haer naer de doopplegtigheid te brengen.

— En dan zullen wy naer de diverruzed (1) gaen, die morgen te Moustoirac komen, om het feest van overmorgen by te wonen.

Deze herderszang had ons opgehouden zonder ons wyzer te maken, wy vervolgdten onzen weg ter opsporing der profetes, terwyl wy ons voorraemen den intogt van de kwakzalvers by te wonen.

IV.

HET VERLOREN KIND.

Zoo als men ons verhaelde droeg Mac'barite's Trévihan den naem van profetes als een eretitel en verwarde niemand haer met de waerzeggers en tooverkollen; men geloofte, dat zy in betrekking stond, niet met den duivel, maer met God, en men hechte meerder waarde aen hare voorzeggingen, dewyl zy zich schaemde die voor gelt te doen. Zy was eene welgestelde vrouw, weduwe van een bemiddelden landman, en die alleen door het verlies tot afzondering en dweepzucht vervallen was. Hare eigenzinnigheid en de haer, welken zy de Kérias toedroeg uitgezonderd, was er geen stiller, bejaerder en lichtlager mensch dan zy. Haer brood

(1) Reizende tooneelspelers, kwakzalvers.

den Sint-Pieterspenning, en zoo plegtiglyk tegengewerkt door de adressen den H. Vader door al de gemeenten van België toegezonden, — wy durven hopen, zeggen wy, dat dieakt niet op de gansche natie zal terug vallen, maer uitgeboet worden door dezen alléén die hem hebben durven stellen.

Hierom is het noodig dat die mannen die niet aerzelen rampen en lyden over ons vaderland te trekken, met juny aenstaende hun pasport gegeven worden.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

De Kamer der volksvertegenwoordigers heeft gisteren, met 70 stemmen tegen 4, het wetsontwerp goedgekeurd waerby aen het gouvernement eene somme van 100,000 fr. verleend wordt voor de tentoonstelling van schoone kunsten. Met dit geld zal er een barak getimmerd worden, waerschylyk op de Troonplaets, achter het paleis des konings.

M. de minister van binnenlandsche zaken heeft beloofd zich te zullen verstaen met de stad Brussel voor het bouwen van een definitief lokaal, de ondervinding geleerd hebbende dat het hertogelyk paleis, ondanks de honderdduizende franken die men er in vertimmerd heeft, niet geschikt is tot tentoonstellingen.

M. Schollaert, vertegenwoordiger van het arrondissement Leuven, heeft in deze zitting den eed afgelegd van getrouwheid aen de Grondwet, en heeft plaets genomem naest M. de Decker.

M. de minister van buitenlandsche zaken heeft op het bureel der Kamer verscheidene wetsontwerpen neêrgelegd tot goedkeuring der overeenkomsten en traktaten onlangs gesloten tusschen het belgische gouvernement en de gouvernementen van Pruisen, Italië en Spanje. De overeenkomst met Pruisen bevat dry deelen. In het eerste aenveerd België Pruisen tot het genot van het douaen-regiem voortspuitende uit de koophandels-traktaten welke wy gesloten hebben met Frankryk en Engeland. Pruisen waerborgt voor het tegenwoordige en het toekomstige aen België de behandeling der meest bevoordeelige natie. Het traktaat dat het met Frankryk gesloten heeft zal ook op België toepasselyk zyn, den dag van deszelfs uitvoering. Pruisen verbindt zich daerenboven om by te dragen tot den terugkoop van den Scheldetol.

De tweede overeenkomst is een traktaat van koophandel

voedde al de bedelaers, en haer huis was een toevlugtsoord voor hen, die er geen hadden.

Het was niet moeylyk om goed by haer ontvangen te worden, maer wel om by haer te komen. Wy verdoolden wel twintig malen op den weg naer haer huis. Zy bewoonde het middenpunt van een wezenlyken doolhof van kreupelhout, heizeranden, bossen en holle wegen. Sedert vyftien jaren had geen hyl het hout gekapt, geen zeis de weiden gemaid, geen ploeg het land doorsneden, zoodat men als een wild dier door dit bosch moest sluipen. Niets was echter schilderachtiger en bewonderenswaardiger dan deze aen hare luimen overgelatene natuer. Het laetste pad, by voorbeeld, verloor zich als een afgrond tusschen twee muren van mos en klimop, onder een verwulsel van bladen vol zingende vogels en welriekende kamperfoelie, waer de stralen der zon nauwelyks door heen braken. Wy dachten in het onderaerdsche te belanden, en vonden een heerlyk perspectief.

Mac'barite's woning lag tegen het westen aen de helling van een heuveltyje. Stiel u een in de rotsen met bloemen en groen gevuld arendsnest voor. Alles wat de lente aen digt geboomte, slingerplanten, kruiden en welriekende bloemen voortbrengt, bedekte de muren, omgaf de vensters, slingerde zich om het dak. Voor ons was een door duizende waterplanten bedekte vyver; links een stroom, die, waterval op waterval vormde; regts verhieft een oud eikenbosch zyn reusachtige takken tot aen den hemel; in de verte rustte het oog op een oceaen van rozenstruiken, roode boekweit en gierst, welke door de laetste zonnestrallen verguld werden.

Robert verklaerde dat hy noch in Zwitserland, noch in de Pyreneën iets fraeijers gezien had.

Wy zochten Mac'barite Trévihan te vergeefs, toen wy haer op den top van een dolmen (1) met de beide handen naer de zon uitgestrekt ontdekten. Men zou gezegd hebben,

(1) Hoop steenen of Hunnebedden.

DE BRUID VAN MOUSTOIRAC.

Tafereel uit het volksleven van Bretagne.

(Vervolg)

Gildas wist tegen zulke grondige redenen niets in te brengen. Hy deelde in den angst van Anna Maria en weende met haer bittere tranen.

— Dit is wel Bretagesch bygeloof, zeide ik tegen Robert. Het gelykt op onkruid; hoe minder wortel het heeft, hoe onuitroeibaarder het is.

— Dus, myn waerde Gildas, hernam de maegd, terwyl zy hare oogen met een tip haers boezelaers afwischte, moeten wy aen ons huwelyk niet meer denken.

Wy beklagden den armen paotr; want het scheen dat Anna Maria in dat vaerwel troost voor hare smart putte, en tot zich zelve zeide, terwyl zy het verstyfde gelaet van Gildas beschouwde:

— Het ongeluk is toch tot iets nut.

Favennek was evenwel niet geheel uit het veld geslagen. Ziende dat het meisje opstond, vatte hy haer by de hand.

— My niet meer huwen, my, die drie paer klompen versleten heb, om u van Locminé te Moustoirac te komen bezoeken, my, die u zooveel fluweel, zilveren kruisen en ringen heb gekocht, my, die met u naer alle kermissen ben geweest, die met u gedanst en u by elke gelegenheid nieuwe linten heb geschonken. Neen, neen dat is onmogelyk, Anna Maria. Wanneer wy de witte hinde zien, zal ik haer by den kop vatten en in de vyvers van Kerlenn werpen.

Het schoone meisje beefde op nieuw en sneller dan de witte hinde ylde zy achter de heining. Doch hy hield haer nog aen den tip van haer boezelaer vast en zong met een bevende stem:

— Al had ik zoo veel duizend kroonen als de heer van het dorp, ja, al bezat ik eene goudmyn, zonder u, lief meisje, zou ik arm zyn.

— Wanneer er in plaets van groene, gouden bloemen